
**2003:78   Interpellation av Rolf Könberg (m) om SFI-peng
och integration**

Den 15 september 2003 fattade en majoritet bestående av socialdemokrater, miljöpartister och vänsterpartister beslut om tilldelning avseende svenskundervisning för invandrare (SFI). Ett resultat av upphandlingen är att antalet aktörer inom SFI minskar från dagens fem till endast tre. Vi moderater har hela tiden kritiserat den minskade valfrihet för berörda elever som följer av den återkommunalisering som sker.

Bland de verksamheter som nu tvingas lägga ner sin verksamhet finns den mycket uppskattade och omtyckta SFI-undervisning som den ideella föreningen Livstycket bedriver i Tensta. Enligt den brukarundersökning som gjordes på höstterminen 2002 var hela 79 procent av Livstyckets SFI-studerande mycket eller ganska nöjda med sina studier på SFI. Det var då den näst högsta siffran av alla anordnare. Andelen studerande som var mycket eller ganska nöjda med lärarna var i samma undersökning hela 88 procent, även det den näst högsta siffran av alla anordnare.

Livstyckets verksamhetsidé är att undervisa invandrare och flyktingar i svenska språket på ett sätt som vidgar vyerna, lättare integrerar dem i det svenska samhället och ger teoretiska och praktiska kunskaper, som på sikt skapar möjlighet för dem att fortsätta med reguljära studier och att försörja sig genom ett arbete. En annan viktig uppgift är att sprida budskapet om värdet av det mångkulturella samhället med konkreta exempel på hur man kan förverkliga något positivt av mångkulturella möten i skapande och lärande.

En allvarlig konsekvens av den upphandlingsmodell som socialdemokraterna, vänsterpartiet och miljöpartiet valt är att Livstycket nu hotas av nedläggning från årsskiftet. Därmed riskerar inte bara de cirka 300 SFI-studenterna där att förlora en uppskattad utbildning, Tensta förlorar även ett viktigt verktyg för integration.

Det vi moderater föreslagit istället för dagens återkommunalisering är att införa en SFI-peng. Därmed hade inte bara valfriheten för de enskilda studenterna förbättrats ytterligare. Det hade också inneburit att verksamheten

vid Livstycket och de andra anordnare som nu majoriteten avvisat kunnat fortsätta erbjuda eleverna utbildning.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga ansvarigt borgarråd följande:

På vilket sätt förbättras integrationen i staden av att Livstycket tvingas lägga ned sin verksamhet till följd av vänstermajoritetens politik?

Stockholm den 7 oktober 2003

Rolf Könberg